

РЕШЕНИЕ

№ 13029

София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на пети декември две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕВДАЛИНА ЧЕРВЕНКОВА

ЧЛЕНОВЕ:

СТЕФКА

РАДОСТИН РАДКОВ

при секретар Антоанета Стоилова
на прокурора Георги Камбуров
от председателя Севдалина Червенкова
по административно дело № 8955/2023 г.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Я. Стоянова и К. Миленов, чрез процесуалния им представител адв. В. Герова, против решение № 73/26 април 2023 г., постановено по адм. д. № 71/2022 г. по описа на Административен съд Перник. С доводи за неправилност и незаконосъобразност се иска неговата отмяна.

Писмени възражения по касационната жалба са депозираны в законовия срок.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и оставяне на решението в сила.

Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав, намира жалбата за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 211 ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба от Я. Стоянова, срещу заповед № 738 от 29 април 2021 г. на кмета на Община Перник, с която на основание чл. 51, ал. 1, т. 2, вр. чл. 54, ал. 2 ЗКИР и чл. 72 от Наредба № РД-02-20-5 от 15 декември 2016 г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, е отказано изменението на кадастралния план на [населено място], Община Перник, одобрен със заповед № 437 от 05 март 1999 г. на кмета на Община Перник, представляващо промяна на граници на имоти с пл.№№ 1161, 1162, 1163, 1507 и 1160 в кв. 41, по заявление с вх. № 20/ТР-3984/09 септември 2020 г. от Я. Стоянова от [населено място], [улица]. Съдът е отхвърлил жалбата като неоснователна.

Решението е валидно, допустимо и правилно. За да постанови акта си решаващият съд, след цялостна и задълбочена преценка на доказателствата по делото, вкл. заключението на вещото лице по назначената и приета, неоспорена СТЕ и вземайки предвид доводите и възраженията на страните, както и релевантните за съда факти и обстоятелства е достигнал до верни правни изводи.

Обоснован е изводът на съда, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на регламентираните в АПК, ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. на МРРБ процесуални правила. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 51, ал. 3 ЗКИР по подадено заявление от Я. Стоянова, в качеството ѝ на собственик, като за направеното искане са били уведомени

заинтересованите страни като им е била предоставена възможност за становища, видно от приложеният в административната преписка Протокол № КП-2-1 от 15 април 2021 г. Относно материалната законосъобразност на процесната заповед, **правилно съдът е посочил, че от материалите по делото е установено застъпване между двата имота и е налице спор за собственост по отношение на границите на ПИ № 1161 и № 1160, като този спор не може да бъде разрешен както от административния орган в производството по чл. 54, ал. 2, вр. с ал. 1 - ал. 6 ЗКИР, така и в хода на съдебното производство по оспорване на постановения отказ.**

Преценката на наличните по делото доказателства обуславя безспорен извод за наличието на спор за материално право, който следва да бъде разрешен по предвидения за това съдебен ред. **Установено е, че в случая е налице застъпване на площи и изводите на съда в тази насока са правилни, че е налице отрицателна материално-правна предпоставка за изменение на КККР – до разрешаването му по съдебен ред, по аргумент от чл. 54, ал. 2 ЗКИР.**

Безспорно е, че спор за материално право е налице не само при всякъв съдебен процес, но и когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая. Извън компетентността на административния орган и на административния съд е проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на заинтересованите страни.

Предвид изложеното законосъобразно съдът е отхвърлил жалбата срещу заповед № 738 от 29 април 2021 г. на кмета на Община. При постановяване на обжалваното съдебно решение не са допуснати нарушения, съставляващи касационни основания за неговата отмяна.

Не са налице отменителните основания на чл. 209 АПК, решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба - без уважение. С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, в тази връзка, на ответника Община Перник следва да се присъдят направените в касационната инстанция разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Воден от изложените съображения и на осн. чл. 221 ал. 2 АПК Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 73/26 април 2023 г., постановено по адм. д. № 71/2022 г. по описа на Административен съд Перник.

ОСЪЖДА Я. Стоянова и К. Миленов, да заплатят солидарно на Община Перник, съдебно-деловодни разноски за касационната инстанция в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/п/ СЕВДАЛИНА ЧЕР

секретар:

ЧЛЕНОВЕ:

/п/ СТЕФКА К

/п/ РАДОСТИН РАДКОВ